

οὔσιῳ, οὔσημα. ἀπαρ-
λάκτως κατὰ τὸ ὄχι. καὶ
ὄρα ἐν τῷ ὄκο. πληθ. οὔχα,
οὔσεα καὶ τλπ. κατὰ τὸν
τύπον).

Οὔψλομδρένιε, ἱα. οὐδ. σω-
φρώνησις, σωφρονισμός, σω-
φρόνισμα.

Οὔψλομδρῆνι, ἑσιν. μ. - δρῆνι,
ншн. σωφρονίζω. 5 μεσ. - εα
σωφρονέω-ῶ (177. οὔψλομδ-
δρῆνι. εἰσωφρόνησα) = ψ-
λομδρῆνι. 5 καὶ παθ. - εα.
καὶ περιφραστ. οὔψλομδ-
δρῆνι. 5 бываю. σωφρονίζο-
μαι.

Οὔχάστιε, ἱα. οὐδ. μερίς, μοῖ-
ρα, μέρος, κληρος. (κοιν. με-
ρίδιον-μερτικόν). πρβλ. οὔ-
χάστι. 2) ἀφαίρεμα = ὠχάστι
2. σημασ.

Οὔχαψάι, ἑσιν. μ. - ψάι, сτήшн.
πυκνώω-ῶ, πυκνάζω. 2) χά-
ετω творю что. συχνάζω.
συνεχίζω, ἐνδελεχίζω, ἐνδε-
λεχέω-ῶ, 3) χάετω хожда.
θαμίζω, φοιτάω-ῶ.

Οὔχαψένιε, ἱα. οὐδ. πυκνότης,
πύκνωμα, πύκνωσις. 2) ἐν-
δελεχισμός, ἐνδελέχεια, συν-
εχῆς ἐπανάληψις τινὸς πρά-

ξεως.

Οὔчениκз, ἁ. ἀρσ. μαθητῆς,
φοιτητῆς. (πληθ. οὔченици).
Οὔченица, ἑ. θηλ. μαθήτρια.
(πληθ. οὔченичы).

Οὔχένιε, ἱα. οὐδ. μάθημα, μά-
θησις, παιδεία, διδασκαλία, δι-
δαγμα, διδαχή. (133. δόγμα).

Οὔχηνένιε, ἱα. οὐδ. διάταξις.
= οὔσταβλένιε.

Οὔχнтель, α. ἀρσ. διδάσκα-
λος, καθηγητής.

Οὔчнтельный, α, ρε. ἐπιθ. δι-
δακτικός, διδακτήριος.

Οὔчнтельскій, α, ρε. ἐπιθ. διδα-
σκαλικός, ὁ τοῦ διδασκάλου.

Οὔчнтельство, α. οὐδ. = οὔχέ-
νιε. 2) τὸ διδασκαλικὸν ἐπ-
άγγελμα.

Οὔчнтельствдо, ἑσιν. - ство-
важз. = οὔчж.

Οὔчреждάι, ἑσιν. μ. - жд, дн-
шн. εὐωχέω-ῶ, εὐωχιάζω, ἐ-
στιάω-ῶ, δεξιόομαι - οὔμαι,
ξενίζω. παρβλ. οὔγοψάι.

Οὔчреждένιε, ἱα. οὐδ. ἐστία-
σις, ξενισμός, δεξίωσις, δοχῆ,
συμπόσιον, συνδαισία, εὐω-
χία = οὔγοψένιε.

Οὔчж, ншн(на). παρτ. οὔчжж
(καὶ - чажж). διδάσκω, ἐκδι-